

V L A A M S P A R L E M E N T

Zitting 2000-2001

20 december 2000

VOORSTEL VAN BIJZONDER DECREET

**– van de heren Norbert De Batselier, Ludwig Caluwé, Dirk Holemans,
Francis Vermeiren en Sven Gatz –**

houdende de controle op de regeringsmededelingen

TOELICHTING

DAMES EN HEREN,

Een van de hoofdtaken van een parlement bestaat erin een politieke controle uit te oefenen op de regering. Artikel 70 van de bijzondere wet van 8 augustus 1980 tot hervorming der instellingen beschrijft dit principe als volgt: "De Regering, evenals elk lid ervan, is verantwoordelijk ten aanzien van de Raad.". Het Vlaams Parlement beschikt over verschillende middelen om zijn controletaak naar behoren uit te voeren (interpellaties, moties van wantrouwen, schriftelijke vragen, actuele vragen en vragen om uitleg).

Dit decreet beoogt de invoering van een nieuw controlemiddel ten behoeve van het Vlaams Parlement: een parlementaire controlecommissie wordt opgericht en belast met de controle op de regeringsmededelingen. Die controlecommissie is bevoegd na te gaan of de Vlaamse regering of een of meer van haar leden geen oneigenlijk gebruik maakt van de door hen verspreide regeringsmededelingen om hun imago te bevorderen.

1. De bevoegdheid om regeringsmededelingen te controleren: een Vlaamse controlecommissie versus de federale controlecommissie

Momenteel worden de Vlaamse regeringsmededelingen gecontroleerd door de federale controlecommissie die werd opgericht bij de wet van 4 juli 1989 betreffende de beperking en de controle van de verkiezingsuitgaven voor de verkiezingen van de federale Kamers, de financiering en de open boekhouding van de politieke partijen. De controle van de mededelingen van de Vlaamse regering door een federale parlementaire commissie wordt verdedigd op grond van de redenering dat de controle op de regeringsmededelingen een aspect vormt van de controle op de verkiezingsuitgaven¹.

¹ Advies van de Afdeling Wetgeving van de Raad van State bij het wetsvoorstel tot wijziging van de wet van 19 mei 1994 betreffende de beperking en de controle van de verkiezingsuitgaven voor de verkiezing van de Waalse Gewestraad, de Vlaamse Raad, de Brusselse Hoofdstedelijke Raad en de Raad van de Duitstalige Gemeenschap, en van de wet van 4 juli 1989 betreffende de beperking en de controle van de verkiezingsuitgaven voor de verkiezing van de federale Kamers, de financiering en de open boekhouding van de politieke partijen, *Gedr. St. Kamer* 1995-1996, nr. 436/2, blz. 8: "...; de toetsing van de mededelingen en voorlichtingscampagnes van de re-

Men kan van oordeel zijn dat dit geldt voor regeringsmededelingen die verspreid worden tijdens de zogenaamde sperperiode (periode van drie maanden die voorafgaat aan de verkiezingen). De wet van 19 mei 1994 betreffende de beperking en de controle van de verkiezingsuitgaven voor de verkiezing van de Waalse Gewestraad, de Vlaamse Raad, de Brusselse Hoofdstedelijke Raad en de Raad van de Duitstalige Gemeenschap, en van de wet van 4 juli 1989 betreffende de beperking en de controle van de verkiezingsuitgaven voor de verkiezing van de federale Kamers, de financiering en de open boekhouding van de politieke partijen definieert in artikel 4 de uitgaven voor verkiezingspropaganda als 'alle uitgaven en financiële verbintenissen [...] die verricht worden tijdens een periode van drie maanden voor de verkiezingen'.

Buiten de sperperiode kan men verdedigen dat deze beperking niet bestaat en mogen alle kandidaten, met inbegrip van de ministers in functie, onbeperkt reclame maken en campagne voeren. Het spreekt voor zich dat die reclamecampagnes niet gefinancierd mogen worden met overheidsgeld.

De argumentatie dat de federale wetgever bevoegd is om de controle op alle regeringsmededelingen te regelen omdat die regeling tot doel heeft een loyale kiesstrijd te bevorderen², is bijgevolg alleen bruikbaar voor regeringsmededelingen tijdens de sperperiode. Het zou dus logisch zijn de bevoegdheid van de federale Controlecommissie op het vlak van de mededelingen van deelregeringen minimaal reeds te beperken tot de controle op informatiecampagnes die gehouden worden tijdens de sperperiode. Dit vereist een wijziging van de wet van 4 juli 1989.

Bevoegdheid van het Vlaams Parlement om regeringsmededelingen te controleren

In essentie gaat het bij de controle van regeringsmededelingen om de controle op het oneigenlijke

geringsleden en de voorzitters van de parlementaire assemblees vormt immers wel degelijk een aspect van de controle op de verkiezingsuitgaven, daar zij uitsluitend is ingevoerd met het doel na te gaan of zij niet volledig of gedeeltelijk de promotie beogen van het persoonlijke imago van een of meer leden van die instellingen of van het imago van een politieke partij en, zo ja, de kosten van die mededelingen of van die campagnes af te boeken op de verkiezingsuitgaven van de betrokkenen bij de eerstkomende verkiezing waarvoor zij zich kandidaat stellen."

² Advies van de Afdeling Wetgeving van de Raad van State bij het wetsvoorstel betreffende het toezicht op de mededelingen van de federale regering, *Gedr. St. Kamer* 1993-1994, nr. 1384/2, blz. 5.

gebruik van overheidsmiddelen. Een dergelijk on-eigenlijk gebruik hoeft niet per definitie ingegeven te zijn door directe electorale motieven. Imagobevorderende campagnes kunnen de betrokkene bijvoorbeeld ook privé ten goede komen. Anderzijds impliceert de huidige federale regeling dat ministers die zich bij volgende verkiezingen niet verkiesbaar stellen, ongestraft de regeling op de regeringsmededelingen kunnen overtreden.

De controle op de regeringsmededelingen is veel-er een zogenaamde parallelle bevoegdheid die het elke assemblee mogelijk maakt een regeling uit te werken die een betere uitoefening van de eigen bevoegdheden garandeert. De controle op de regeringsmededelingen behoort normaliter tot de bevoegdheid van het parlement ten aanzien waarvan de betreffende regering politiek verantwoordelijk is.

Het beginsel dat de Vlaamse regering politiek verantwoordelijk is ten aanzien van het Vlaams Parlement werd vastgelegd in artikel 70 BWHI. De bijzondere wetgever heeft dit beginsel verder alleen uitgewerkt in verband met het vertrouwen dat de regering vanwege het parlement moet genieten (artikel 71 BWHI). Op grond van de constitutionele autonomie, ontleend aan de artikelen 118, § 2, en 123, § 2, van de Grondwet en artikel 49, § 1, BWHI, juncto artikel 35, § 3, BWHI, kan het Vlaams Parlement bij bijzonder decreet het beginsel van de parlementaire controle op de regering een verdere invulling geven. Het Vlaams Parlement is bijgevolg bevoegd met een bijzondere meerderheid de controle van de Vlaamse regeringsmededelingen te regelen³. Dit bijzonder decreet vertrouwt die taak toe aan een in het Vlaams Parlement op te richten Controlecommissie voor Regeringsmededelingen.

Overlapping van de Vlaamse en de federale controle

Zolang de controle van de verkiezingsuitgaven een federale bevoegdheid blijft, is een overlapping van een Vlaamse controle op de regeringsmededelingen en een federale controle van de verkiezingsuitgaven onvermijdelijk. Indien de Vlaamse Controlecommissie vaststelt dat een minister misbruik heeft

gemaakt van overheidsgeld om een imagobevorderende campagne te voeren, kan hij in eerste instantie door die Vlaamse Commissie veroordeeld worden. In tweede instantie kunnen de kosten die hij gemaakt heeft door de federale controlecommissie aangerekend worden op het maximumbedrag dat de betrokkene voor verkiezingspropaganda mag uitgeven bij de verkiezing die na die sperperiode gehouden wordt.

Zodra het Vlaams Parlement de bevoegdheid krijgt om zelf de verkiezingsuitgaven te controleren, en via een bijzonder decreet een dergelijke regeling ook uitgewerkt wordt, zal de federale controlecommissie ook niet langer bevoegd zijn om gedurende de sperperiode de Vlaamse regeringsmededelingen te controleren.

2. De verhouding tussen de Controlecommissie voor regeringsmededelingen en de Expertencommissie voor de controle op de overheidscommunicatie

Regeringsmededelingen moeten, net zoals alle andere vormen van overheidscommunicatie, in de eerste plaats beantwoorden aan de beginselen van behoorlijke communicatie, zoals vastgelegd in het decreet houdende de controle op de communicatie van de Vlaamse overheid. De Expertencommissie, opgericht bij artikel 3 van dat decreet, bestaat uit niet-parlementaire experts, en is ook bevoegd om de regeringsmededelingen aan de decretaal vastgelegde beginselen van behoorlijke communicatie te toetsen. Daarnaast is het Vlaams Parlement bevoegd een politieke controle uit te oefenen op de regeringsmededelingen die uitgaat van de vraag of de betrokken leden van de Vlaamse regering geen oneigenlijk gebruik maken van dergelijke mededelingen om het eigen imago te bevorderen. Het gaat hier dus om een politieke controle op het misbruik van overheidsgeld.

3. Controle op de mededelingen van de voorzitter van het Vlaams Parlement

De bijzondere wet van 8 augustus 1980 tot hervorming der instellingen bevat een aantal artikelen die de werking van het Vlaams Parlement regelen (artikelen 33, 46 en 48 BWHI). Op grond van de constitutionele autonomie (de artikelen 118, § 2, en 123, § 2, van de Grondwet en artikel 49, § 1, BWHI, juncto artikel 35, § 3, BWHI) kan de bijzondere decreetgever deze regeling aanvullen. Dit bijzonder decreet maakt gebruik van die mogelijkheid en onderwerpt ook de mededelingen van de voorzitter

³ Advies van de Afdeling Wetgeving van de Raad van State bij het voorstel van decreet houdende de controle op de communicatie van de Vlaamse overheid, *Gedr. St.*, Vlaams Parlement 1999-2000, nr. 267/2, blz. 12-13.

van het Vlaams Parlement aan de controle van de Controlecommissie voor Regeringsmededelingen. De controle van de mededelingen van de voorzitter van het Vlaams Parlement vormt immers een aspect van de wijze waarop die laatste zijn functie uitoefent, en is zo een aanvullende regel in verband met de werking van het Vlaams Parlement die bij bijzonder decreet vastgelegd kan worden.

Commentaar bij de artikelen

Artikel 1

Dit artikel behoeft geen commentaar.

Artikel 2

Dit decreet is van toepassing op alle voorlichtings-, communicatie-, informatie- of sensibiliseringsinitiatieven waarmee de Vlaamse regering, een of meer van haar leden, het ministerie van de Vlaamse Gemeenschap, de Vlaamse Openbare Instellingen of de voorzitter van het Vlaams Parlement zich via alle mogelijke kanalen tot het publiek richt. Zo komen in aanmerking : folders of brochures, advertenties in de geschreven en audiovisuele pers, regeringsmededelingen op radio en televisie, mailings, video's, internet en alle nieuwe media.

De definitie van politieke partij is geïnspireerd op de federale wetgeving inzake verkiezingsuitgaven. Al de kieskringen waar politieke partijen elkaar vanaf gewestelijk niveau kunnen ontmoeten, worden in de definitie opgenomen. De term wettelijke bepalingen heeft betrekking op wetgeving in materiële zin en omvat bijgevolg ook de eventuele bepalingen inzake de verkiezingen, die in het kader van de constitutionele autonomie bij bijzonder decreet werden aangenomen. Een formatie die aan één van de voorgestelde verkiezingen deelneemt is een politieke partij.

Artikel 3

In het Vlaams Parlement wordt een commissie opgericht die bevoegd is voor de controle op alle voor het publiek bestemde mededelingen en voorlichtingscampagnes van de leden van de Vlaamse regering, ongeacht het medium dat gebruikt wordt om die informatie te verspreiden. Overeenkomstig artikel 44 van de bijzondere wet van 8 augustus 1980

tot hervorming der instellingen (waaraan uitvoering wordt gegeven door artikel 10 van het Reglement van het Vlaams Parlement) is de commissie evenredig samengesteld.

Het uitgangspunt van deze controlecommissie is de vraag of de betrokken regeringsleden geen oneigenlijk gebruik maken van de mogelijkheid om regeringsmededelingen te verspreiden (en dus misbruik maken van overheidsmiddelen) om bijvoorbeeld het eigen imago of dat van de politieke partij waartoe zij behoren, te bevorderen. Die invalshoek verschilt wezenlijk van die van de federale controlecommissie : die laatste commissie gaat na of het verspreiden van de regeringsmededeling het voeren van een loyale kiesstrijd niet in het gedrang brengt.

De vaststelling dat een bepaalde mededeling het imago van de regering of de betrokken minister(s) bevordert, brengt niet automatisch de schending van artikel 3 met zich mee. Elke mededeling zal in zekere mate invloed hebben op het imago van diegene die geassocieerd wordt met die mededeling. De Controlecommissie heeft als opdracht te controleren of het uitgangspunt van zulke mededelingen en hun inhoudelijke en vormelijke uitwerking wel degelijk de overdracht van informatie is. De wijze waarop de regering of de betrokken minister(s) 'aanwezig' is (zijn) in die mededelingen, is een belangrijk element bij de beoordeling door de Controlecommissie.

Artikel 4

De regeringsleden kunnen preventief een advies inwinnen bij de Controlecommissie. Zij zijn hier niet toe verplicht. Het advies is evenmin bindend. Het informeert de betrokkenen evenwel op gezaghebbende wijze over het imagobevorderende karakter van hun mededeling of campagne.

Verzoeken tot preventief advies of meldingen van klachten worden bij verzoekschrift gericht aan de voorzitter van de Controlecommissie die ze binnen een termijn van dertig dagen aan de Controlecommissie bezorgt.

De Controlecommissie wordt geacht uiterlijk zestig dagen na de ontvangst van de aanvraag een advies uit te brengen. De datum van ontvangst van de aanvraag door de Controlecommissie is de dag waarop de Controlecommissie een eerste maal schriftelijk kennis neemt van een dossier. Een dergelijk advies wordt gevraagd aan de hand van een

nota waarin, naast op de aanleiding en de inhoud van de mededeling of campagne, vooral ingegaan wordt op de manier waarop de betrokken initiatiefnemers 'aanwezig' zijn in de mededeling of de campagne. Aangezien dergelijke adviezen facultatief en bovendien niet bindend zijn, heeft de termijn van zestig dagen louter een symbolische waarde. De Controlecommissie heeft er echter alle belang bij die termijn na te leven, wil ze haar geloofwaardigheid houden en haar bestaansreden niet ondermijnen.

De vergaderingen van de Controlecommissie ter bespreking van dossiers die vooraf voor advies voorgelegd worden, zijn niet openbaar.

Artikel 5

De Controlecommissie heeft ook een taak nadat de regeringsmededelingen verspreid zijn. Elke volksvertegenwoordiger heeft het recht een klacht in te dienen bij de Controlecommissie; hij is daarbij niet gebonden aan termijnen. Zijn politieke controlerecht kan immers niet in de tijd beperkt worden.

De Controlecommissie heeft zestig dagen de tijd om een klacht te behandelen. De bevoegdheid van de Controlecommissie is beperkt tot de beoordeling of een mededeling of voorlichtingscampagne van een of meer regeringsleden op ongeoorloofde wijze het imago van de betrokkenen beïnvloedt. De behandeling van klachten gebeurt openbaar. Enkel de termijn van zestig dagen is afdwingbaar. De overige termijnen zijn termijnen van orde.

Artikel 6

De Controlecommissie kan ook ambtshalve tot een onderzoek overgaan. De procedure is vergelijkbaar met die van een klacht.

Artikel 7

De indieners opteren ervoor om, gelet op de opdracht en de samenstelling van de Controlecommissie, deze commissie hiërarchisch hoger in te stellen dan de Expertcommissie. Dit betekent dus dat wanneer de Expertcommissie vaststelt, na klacht of bij ambtshalve onderzoek, dat de mededeling onder toepassing van het bijzonder de-

creet valt, de Controlecommissie de behandeling ten gronde doet. De Expertcommissie zal echter wel een advies aan de Controlecommissie uitbrengen.

Artikel 8

Aangezien de Controlecommissie een louter politieke controle uitoefent, kan ze zelf uitsluitend politieke sancties uitspreken. De politieke sanctie is de publieke blaam, uitgesproken in de plenaire vergadering van het Vlaams Parlement. Deze blaam moet gemotiveerd worden. De motivering moet toegevoegd worden aan de publieke bekendmaking.

Het hanteren van een blaam als sanctie betekent niet dat het decreet geen strafbepalingen kan bevatten met betrekking tot misbruik van overheidsmiddelen. Dergelijke sancties zouden dan uitgesproken moeten worden door de strafrechter. Zolang de federale controlecommissie bevoegd blijft om de regeringsmededelingen buiten de sperperiode te controleren en te bestraffen, achten de indieners van dit voorstel het niet opportuun om dergelijke strafbepalingen in het voorstel van decreet op te nemen.

Indien de wet van 4 juli 1989 gewijzigd wordt in die zin dat de federale controlecommissie uitsluitend bevoegd is voor regeringsmededelingen tijdens de sperperiode, of indien de Vlaamse decreetgever zelf bevoegd wordt de controle op de verkiezingsuitgaven te regelen, kan uiteraard overwogen worden om de sanctiemogelijkheden van de Vlaamse Controlecommissie uit te breiden.

Artikel 9

De Controlecommissie vraagt bij klacht of ambtshalve onderzoek het advies van de Expertcommissie van het Vlaams Parlement die bestaat uit experts inzake overheidscommunicatie. Het advies van de Expertcommissie is niet bindend.

Artikel 10

De Controlecommissie is eveneens bevoegd om de mededelingen van de voorzitter van het Vlaams Parlement, zowel preventief als na een klacht als op eigen initiatief, te controleren op het imago-

vorderende karakter ervan. De voorzitter van het Vlaams Parlement heeft, net zoals de regeringsleden, de mogelijkheid om zijn naam of zijn afbeelding te verwerken in een mededeling die uitgaat van een overheid, met name van het Vlaams Parlement. Het spreekt dan ook voor zich dat de mededelingen van de voorzitter van het Vlaams Parlement aan een identieke politieke controle onderworpen worden.

Artikel 11

Daar de werking van de Controlecommissie afhankelijk is van de uitvoering van het gewoon decreet, wordt de inwerkingtreding van dit bijzonder decreet gekoppeld aan de bekendmaking van de normen door de Expertencommissie.

Norbert DE BATSELIER

Ludwig CALUWÉ

Dirk HOLEMANS

Francis VERMEIREN

Sven GATZ

VOORSTEL VAN BIJZONDER DECREET

neer de zitting van het Vlaams Parlement gesloten is.

HOOFDSTUK I

Algemene bepalingen

Artikel 1

Dit decreet regelt een gemeenschaps- en gewest-aangelegenheid.

Artikel 2

In dit decreet wordt verstaan onder :

- 1° een regeringsmededeling : elke voor het publiek bestemde mededeling, boodschap, voorlichtings- of sensibiliseringscampagne of elk ander communicatie-initiatief, ongeacht de gebruikte kanalen of media, van de Vlaamse regering of van een of meer van haar leden die verwijzingen naar de Vlaamse regering bevat of de naam of de afbeelding van een of meer van haar leden ;
- 2° een mededeling van de voorzitter van het Vlaams Parlement : elke voor het publiek bestemde mededeling, boodschap, voorlichtings- of sensibiliseringscampagne of elk ander communicatie-initiatief, ongeacht de gebruikte kanalen of media, van de voorzitter van het Vlaams Parlement die verwijzingen naar zijn naam of zijn afbeelding bevat ;
- 3° een politieke partij : de vereniging van natuurlijke personen, al dan niet met rechtspersoonlijkheid, die aan de door de Grondwet en de wet bepaalde verkiezingen deelneemt, die overeenkomstig de wettelijke bepalingen betreffende de verkiezingen van het Vlaams Parlement, de Kamer van Volksvertegenwoordigers, de Senaat, het Waals Parlement, de Raad van de Duitstalige Gemeenschap of de Brusselse Hoofdstedelijke Raad kandidaten voorstelt en die, binnen de grenzen van de Grondwet, de wet, het decreet en de ordonnantie de volkswil beoogt te beïnvloeden op de wijze bepaald in haar statuten of haar programma.

De in dit decreet vermelde termijnen worden opgeschort tijdens de door het Vlaams Parlement vastgestelde parlementaire recesperiodes en wan-

Artikel 3

In het Vlaams Parlement wordt een Controlecommissie voor Regeringsmededelingen opgericht, hierna Controlecommissie te noemen, die op verzoek van de Vlaamse regering of één of meer van haar leden, na klacht of ambtshalve controleert of een regeringsmededeling niet geheel of ten dele tot doel heeft het imago van de regering, of één of meer van haar leden of van een politieke partij of van één van haar geledingen, te beïnvloeden.

De Controlecommissie wordt samengesteld op de wijze hiervoor bepaald in het Reglement van het Vlaams Parlement.

Artikel 4

De Vlaamse regering of een of meer van haar leden die een regeringsmededeling wil verspreiden, kan door het indienen van een synthesesnota de Controlecommissie vooraf om een advies verzoecken. De synthesesnota geeft de aanleiding en de inhoud van de regeringsmededeling weer, evenals de wijze waarop de Vlaamse regering of een of meer van haar leden erin vermeld wordt.

Het verzoek tot advies wordt gericht aan de voorzitter van de Controlecommissie, die het binnen dertig dagen aan de Controlecommissie voorlegt.

De Controlecommissie verleent binnen een termijn van zestig dagen na de ontvangst van het verzoek een advies. Het advies wordt door de voorzitter van de Controlecommissie binnen zeven dagen ter kennis gebracht van de betrokken minister of ministers.

Het advies wordt niet openbaar gemaakt.

Artikel 5

Elke Vlaamse volksvertegenwoordiger kan bij de Controlecommissie een klacht indienen tegen een regeringsmededeling. De klacht wordt gericht aan de voorzitter van de Controlecommissie die deze binnen dertig dagen aan de Controlecommissie bezorgt.

Met respect voor de rechten van verdediging van de betrokken minister of ministers, neemt de Controlecommissie uiterlijk zestig dagen nadat ze de klacht heeft ontvangen, een met redenen omklede beslissing.

De beslissing van de Controlecommissie wordt door de voorzitter van de Controlecommissie binnen zeven dagen schriftelijk ter kennis gebracht van de Vlaamse regering en van de betrokken minister of ministers.

Indien de Controlecommissie zich niet uitspreekt binnen de in het tweede lid bedoelde termijn, wordt ze geacht een gunstige beslissing te hebben genomen.

Artikel 6

De Controlecommissie kan een regeringsmededeling ambtshalve toetsen. Dit gebeurt met respect voor de rechten van de verdediging van de betrokken minister of ministers uiterlijk negentig dagen nadat de Controlecommissie kennis had of had kunnen hebben van de regeringsmededeling.

De Controlecommissie neemt een met redenen omklede beslissing, die overeenkomstig artikel 5, derde lid ter kennis wordt gebracht van de betrokken minister of ministers.

Artikel 7

Indien de Expertcommissie een advies uitbrengt aan de Controlecommissie zoals bedoeld in artikel 9 van het decreet van [...] houdende de controle op de communicatie van de Vlaamse overheid, dan neemt de Controlecommissie, met respect voor de rechten van de verdediging van de betrokken minister of ministers, uiterlijk dertig dagen nadat ze het advies heeft ontvangen, een met redenen omklede beslissing.

De beslissing van de Controlecommissie wordt door de voorzitter van de Controlecommissie binnen zeven dagen schriftelijk ter kennis gebracht van de Vlaamse regering en van de betrokken minister of ministers.

Artikel 8

Indien bij klacht of ambtshalve onderzoek de Controlecommissie oordeelt dat een regeringsmededeling geheel of ten dele tot doel heeft het imago te beïnvloeden van de regering of van één of meer van haar leden, of van een politieke partij of een geleding ervan, legt ze de betrokken minister of ministers een gemotiveerde blaam op. De voorzitter van het Vlaams Parlement maakt die gemotiveerde blaam publiek in de eerstvolgende vergadering van het Vlaams Parlement volgend op de kennisgeving.

Artikel 9

Na de melding van een klacht of bij ambtshalve onderzoek vraagt de Controlecommissie telkens een gemotiveerd advies aan de Expertcommissie, ingesteld bij het Vlaams Parlement, die toezicht houdt op de communicatie van de Vlaamse overheid.

Binnen dertig dagen na ontvangst van het schriftelijke verzoek tot advies brengt de Expertcommissie een gemotiveerd schriftelijk advies uit, gericht aan de voorzitter van de Controlecommissie.

Artikel 10

De bepalingen van dit bijzonder decreet zijn op overeenkomstige wijze van toepassing op elke mededeling van de voorzitter van het Vlaams Parlement. In voorkomend geval wordt de in artikel 8 bedoelde blaam publiek gemaakt door de voorzitter van het Vlaams Parlement.

Artikel 11

Dit bijzonder decreet is van toepassing op regeeringsmededelingen en mededelingen van de voorzitter van het Vlaams Parlement die van start gaan de dag na de bekendmaking in het Belgisch Staatsblad van de normen bedoeld in artikel 3, § 2, van het decreet van [...] houdende de controle op de communicatie van de Vlaamse overheid.

Norbert DE BATSELIER

Ludwig CALUWÉ

Dirk HOLEMANS

Francis VERMEIREN

Sven GATZ
